

Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право;

УДК 342.7:342.9

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.14970439>

Використання сучасних інформаційних систем та баз даних у процедурі ідентифікації нелегальних мігрантів Державною прикордонною службою України

Король Михайло Олексійович

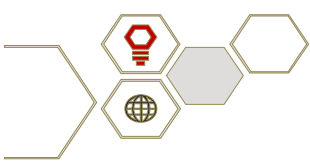
кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри адміністративної діяльності,
Національна академія Державної прикордонної служби України імені Богдана
Хмельницького, 29007, м. Хмельницький, вул. Шевченка, 46, Україна,
<https://orcid.org/0000-0002-2088-6959>

Прийнято: 18.02.2025 | Опубліковано: 28.02.2025

***Анотація.** У статті досліджується питання використання сучасних інформаційних систем та баз даних у процедурі ідентифікації нелегальних мігрантів Державною прикордонною службою України. Ефективне управління цим явищем потребує впровадження технологічних рішень, які забезпечують швидку ідентифікацію осіб, запобігаючи ризикам, пов'язаним із нелегальною міграцією, такими як торгівля людьми, злочинність та загрози національній безпеці.*

Мета статті полягає у визначенні можливостей вдосконалення процедури ідентифікації нелегальних мігрантів через використання сучасних інформаційних систем, аналіз їхнього потенціалу для забезпечення ефективного управління міграційними потоками.

За допомогою методу системного аналізу було оцінено існуючі інформаційні системи та їхню інтеграцію в роботу прикордонної служби;

методом порівняльного аналізу вдалось оцінити ефективність міжнародного досвіду впровадження інформаційних технологій; а за допомогою емпіричних методів було проведено аналіз роботи інформаційних систем в діяльності Державної прикордонної служби України.

Особливу увагу приділено використанню в процедурі ідентифікації нелегальних мігрантів, біометричних даних, таких як відбитки пальців, ідентифікація за обличчям та іншими параметрами. Проаналізовано чинні міжнародні бази даних, зокрема IDENT, EURODAC та SIS, а також національні платформи, які використовуються Державною прикордонною службою України. Окремо розглядаються виклики, пов'язані із захистом персональних даних, що зберігаються в базах. Використання цих систем має відповідати міжнародним стандартам, зокрема Загальному регламенту про захист даних (GDPR).

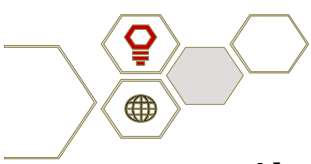
Результати дослідження демонструють необхідність подальшої інтеграції сучасних інформаційних систем у діяльність Державної прикордонної служби України, вдосконалення нормативно-правової бази та адаптації міжнародного досвіду до українських реалій.

***Ключові слова:** інформаційні системи, бази даних, ідентифікація, нелегальна міграція, Державна прикордонна служба України, біометричні дані, права людини.*

The use of modern information systems and databases in the procedure for identifying illegal migrants by the State Border Guard Service of Ukraine

Korol Mykhailo Oleksiiovych

Candidate of Juridical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Administrative Activities, National Academy of the State Border Service of Ukraine named after Bohdan Khmelnytsky, 29007, Khmelnytskyi, Ukraine, Shevchenko Street, 46, <https://orcid.org/0000-0002-2088-6959>

Abstract. *This article examines the use of modern information systems and databases in the process of identifying undocumented migrants by the State Border Guard Service of Ukraine. Effective management of this phenomenon requires the implementation of technological solutions that ensure rapid identification of individuals while mitigating risks associated with irregular migration, such as human trafficking, crime, and threats to national security.*

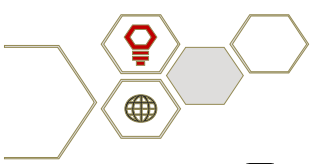
The aim of the article is to identify opportunities for improving the procedure of identifying undocumented migrants through the use of modern information systems and to analyze their potential for ensuring effective migration flow management.

Using the system analysis method, the existing information systems and their integration into the work of the border service were assessed. The comparative analysis method was employed to evaluate the effectiveness of international experience in implementing information technologies, while empirical methods were used to analyze the operation of information systems in the activities of the State Border Guard Service of Ukraine.

Special attention is given to the use of biometric data in the identification process of undocumented migrants, such as fingerprints, facial recognition, and other parameters. The study analyzes existing international databases, including IDENT, EURODAC, and SIS, as well as national platforms used by the State Border Guard Service of Ukraine. Challenges related to the protection of personal data stored in these databases are also considered. The use of such systems must comply with international standards, particularly the General Data Protection Regulation (GDPR).

The research findings highlight the necessity of further integrating modern information systems into the activities of the State Border Guard Service of Ukraine, improving the regulatory framework, and adapting international experience to Ukrainian realities.

Keywords: *information systems, databases, identification, irregular migration, State Border Guard Service of Ukraine, biometric data, human rights.*

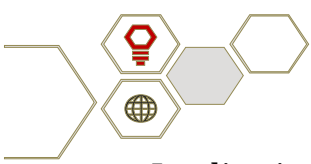

Постановка проблеми. У сучасних умовах глобалізації та зростання міграційних потоків питання ідентифікації іноземців та осіб без громадянства, які є нелегальними мігрантами, стає надзвичайно важливим під час виконання завдань з охорони державного кордону, забезпечення національної безпеки та дотримання прав людини. Неправильна або несвоєчасна ідентифікація може призвести до виникнення низки правових та соціально-економічних проблем включаючи порушення прав людини, торгівлю людьми, злочинність тощо.

У цьому контексті використання сучасних інформаційних систем та баз даних дозволяє значно підвищити ефективність процедури ідентифікації осіб. Вони забезпечують швидкий доступ до актуальної інформації, автоматизацію процесів обробки даних, інтеграцію з міжнародними базами та можливість обміну інформацією між державними органами України, а також з відповідними компетентними закордонними інституціями. З огляду на це розробка та впровадження таких систем відповідає як національним інтересам України, так і закріпленим міжнародним стандартам у сфері управління міграцією та вказує на актуальність обраного напрямку дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Різні аспекти використання інформаційних систем у процесі ідентифікації осіб розглядалися в роботах як українських так і закордонних дослідників. Так, О. Білоконь у дослідженні «Методи ідентифікації іноземного громадянина», на підставі іноземного досвіду розкриває методи ідентифікації іноземців та проводить аналіз можливостей їх застосування в Україні [1]. Метою роботи «Адміністративно-правовий механізм ідентифікації нелегальних мігрантів, які виявляються органами Державної прикордонної служби України» А. Моти є визначення призначення, правової природи та особливостей регулювання процесу ідентифікації нелегальних мігрантів, яких виявляють органи Державної прикордонної служби України [2].

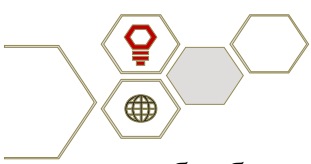
Закордонні науковці активно досліджують технологічні підходи до ідентифікації осіб, включаючи впровадження біометричних систем, алгоритмів штучного інтелекту та машинного навчання для аналізу великих масивів даних. Так, Léa Lebon в дослідженні «Cities and migrants' rights in the era of digitalisation.

Implications of the digital regulations in the new Pact on Migration and Asylum» зазначає, що цифрові інструменти мають бути ретельно керовані, щоб вони ненавмисно не сприяли маргіналізації саме тих груп населення, яким вони покликані допомагати та пропонує рекомендації для забезпечення дотримання фундаментальних прав мігрантів у цифровому контексті [3]. Evangelia (Lilian) Tsourdi в роботі «The new screening and border procedures: towards a seamless migration process?» оцінює нові процедури скринінгу, обробки заяв на отримання захисту на кордоні та повернення на основі Пакту про міграцію та притулок, щоб розглянути можливі юридичні виклики та недоліки цих процесів [4]. Chris Jones, в дослідженні «Data protection, immigration enforcement and fundamental rights: what the EU's regulations on interoperability mean for people with irregular status», аналізує бази даних і інформаційні системи сфери юстиції та внутрішніх справ Європейського Союзу, окрему увагу приділяє потенційним наслідкам цих змін для фундаментальних прав [5].

Дослідження вищезгаданих науковців дозволяють виявити ключові проблеми, що стосуються ефективності, безпеки інформаційних систем, а також визначити перспективні напрямки вдосконалення процедури ідентифікації нелегальних мігрантів у контексті глобальної міграційної політики. Разом з тим потребує подальшого дослідження питання використання інформаційних систем та баз даних під час ідентифікації нелегальних мігрантів, які знаходяться в процедурах примусового видворення та реадмісії, розуміння ролі інформаційних систем у процесі ідентифікації осіб та управлінні міграційними процесами.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Незважаючи на значний прогрес у використанні баз даних та сучасних інформаційних систем у процесі ідентифікації нелегальних мігрантів, існують аспекти, які потребують подальшого вдосконалення, зокрема: недостатність ефективної координації між державами, що обмежує можливість оперативного обміну інформацією та встановлення осіб; необхідність отримання більш актуальної інформації, оскільки та, що міститься в базах даних, досить часто є застарілою, неповною або суперечливою; розбіжність у підходах до збору,

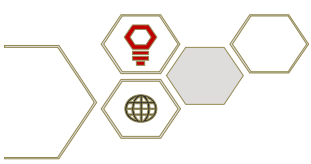

обробки та зберігання даних між різними країнами; використання інформаційних систем викликає занепокоєння щодо конфіденційності та безпеки персональних даних. Ці невирішені аспекти вказують на необхідність розробки нових підходів та механізмів для підвищення ефективності використання інформаційних систем у процедурі ідентифікації осіб.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Дослідити роль баз даних і сучасних інформаційних систем у процедурі ідентифікації нелегальних мігрантів Державною прикордонною службою України, визначити їхній вплив на ефективність і прозорість цього процесу, а також окреслити шляхи вдосконалення використання інформаційних технологій у цій сфері.

Виклад основного матеріалу дослідження. У сучасних умовах глобалізації та зростання міжнародних міграційних потоків нелегальна міграція перетворилася на одну з найгостріших проблем, з якою стикаються багато держав. Це явище супроводжується низкою соціально-економічних, політичних та безпекових викликів. Так, представники Міжнародної організації з міграції відзначають, що нелегальна міграція, по-перше, створює значне навантаження на економіку країн, оскільки потребує збільшення витрат на утримання мігрантів, посилення прикордонного контролю та додаткових соціальних видатків. По-друге, проблема нелегальної міграції пов'язана з ризиками для національної безпеки. Нелегальні мігранти знаходяться поза межами контролю зі сторони держави, що створює потенційну можливість для злочинної діяльності. По-третє, це виклик для соціальної стабільності, оскільки нелегальна міграція може спричиняти конфлікти між місцевим населенням та мігрантами через конкуренцію за робочі місця та соціальні послуги [6].

Світовий досвід розв'язання цієї проблеми вказує на необхідність застосування комплексного підходу, що включає посилення прикордонного контролю, вдосконалення законодавства, активізацію міжнародної співпраці та впровадження сучасних технологій, таких як інформаційні системи для ідентифікації осіб. Лише системний підхід дозволить ефективно протидіяти

нелегальній міграції, забезпечуючи при цьому дотримання міжнародних стандартів у сфері прав людини.

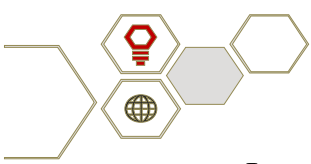
Як зазначає А. Мота, дослідження, присвячені ідентифікації нелегальних мігрантів, яких виявляють органи Державної прикордонної служби України, спрямовані на визначення цілей, правової природи та специфіки регламентації цього процесу [2, с. 186].

Безпосередньо сам термін «ідентифікація» має різне значення залежно від контексту, у якому він використовується. Так, у юридичній науці, ідентифікацію можна визначити як встановлення особи людини шляхом перевірки її документів або інших формальних засобів. Найбільша увага питанню ідентифікації приділяється в криміналістиці, де вона розглядається як один із способів отримання доказів шляхом встановлення тотожності певного об'єкта, що має відношення до кримінального правопорушення, що розслідується [7, с. 21].

Що стосується адміністративного права то, як зазначають окремі науковці, об'єктом дослідження стало близьке поняття «встановлення особи», особливо з огляду на процесуальну мету застосування заходів забезпечення провадження у справах про адміністративні правопорушення [2, с. 186].

Слід відміти, що ідентифікація нелегальних мігрантів Державною прикордонною службою України проводиться, насамперед, для підготовки їх до примусового видворення чи реадмісії у країни походження відповідно до міжнародних угод та національного законодавства. Разом з тим не слід відкидати такі причини ідентифікації як виявлення осіб, що можуть бути причетні до злочинної діяльності або терористичних організацій; для встановлення правового статусу особи, що дозволяє визначити її право на перебування в Україні, можливість отримання притулку, або тимчасового захисту.

Закон України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» пов'язує ідентифікацію із затриманням, розміщенням у пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, а також примусовим видворенням (реадмісією) за межі країни [8].

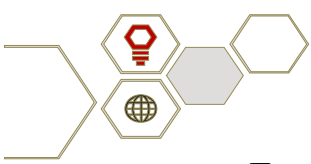

Інструкція про примусове повернення і примусове видворення з України іноземців та осіб без громадянства закріплює положення про те, що заходи щодо ідентифікації та документування іноземців проводяться у випадку якщо вони не мають документів, що посвідчують особу. З цією метою до дипломатичних або консульських установ країни походження іноземця надсилаються відповідні запити, що містять кольорові фотокартки кожної особи, заповнені анкети встановленого консульською установою зразка, а також інші відомості, необхідні для ідентифікації особи та підтвердження громадянства [9].

Слід відмітити, що такий спосіб ідентифікації нелегальних мігрантів (стосовно іноземців та осіб без громадянства) є найбільш поширеним. Разом з тим його застосування не завжди дозволяє встановити особу нелегального мігранта підрозділами адміністративно-юрисдикційної діяльності Державної прикордонної служби України. Так, із звільнених з пунктів тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні у 2023 році 9 осіб, лише 1 особа - за результатами ідентифікації [10, с. 12.]

З огляду на вищевикладене, то вирішення досліджуваного питання потребує нових підходів. Ними мають стати сучасні інформаційні системи, що дозволяють оперативно перевіряти дані осіб через інтегровані бази даних, співставляти інформацію з існуючими реєстрами та своєчасно виявляти потенційні загрози. Використання вищезазначених технологій має ряд переваг, а саме:

- проведення ідентифікації з високою точністю (сучасні системи знижують ризик помилок, пов'язаних з людським фактором);
- оперативність перевірки (автоматизація процесів значно скорочує час, необхідний для збору інформації та аналізу отриманих даних);
- спрощення співпраці з міжнародними організаціями (інтеграція існуючих національних баз даних з базами даних Інтерполу, Європолу та інших організацій дозволяє виявляти осіб, які можуть становити загрозу, тощо).

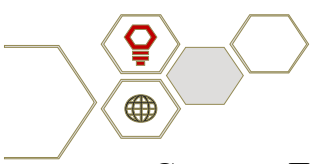

Дослідження практики застосування інформаційних технологій у діяльності прикордонних органів інших країн, дозволяє стверджувати, що у багатьох з них широко використовуються біометричні системи (сканування обличчя, відбитків пальців), що забезпечують високу точність ідентифікації.

Представники Міжнародної організації з міграції наголошують, що біометричні технології стали важливою частиною в сфері управління та регулювання міграційних процесів. Відповідальне використання біометрії, з повним дотриманням чинного законодавства щодо конфіденційності та захисту персональних даних, може бути ефективним інструментом для покращення управління міграцією та надання можливостей мігрантам. Використання автоматизованого розпізнавання осіб на основі фізичних та поведінкових характеристик підвищує надійність перевірки [11].

З огляду на це, одну з найрозвиненіших систем ідентифікації осіб у світі, мають США. Головною базою даних для перевірки осіб у них є IDENT (Automated Biometric Identification System) – автоматизована система, що містить біометричні дані (відбитки пальців, фото, райдужку ока) осіб, які перетинають кордон США. Цікаво, що основою біометрії у США є фотографії особи з десятьма відбитками пальців, зібраними в пунктах в'їзду та консульських установах за кордоном від іноземних громадян, які шукають можливість в'їзду до країни. Система IDENT є основою центральної системи Міністерства внутрішньої безпеки США (DHS) для зберігання, співставлення та обробки біометричної та супутньої біографічної інформації. Це постійно зростаюча база даних, що містить біометричну інформацію та інші особисті дані понад 200 мільйонів осіб, які в'їжджали, намагалися в'їхати або виїжджали з США [12].

У країнах Європейського Союзу питання ідентифікації осіб регулюється низкою директив і регламентів, що встановлюють єдині стандарти збору, збереження та обміну даними. Основним механізмом ідентифікації є система Eurodac (European Dactyloscopy), створена для реєстрації відбитків пальців осіб, які шукають притулку або незаконно перетинають кордони Європейського

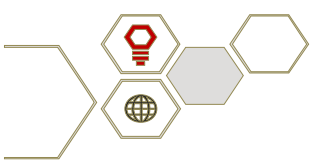

Союзу. Доступ до бази даних Eurodac мають органи влади країн-членів та Європол для перевірки осіб, які можуть становити загрозу безпеці [13].

Крім того, у Європейському Союзі функціонує система Schengen Information System (SIS II), яка містить інформацію про осіб, які підлягають розшуку, висланню або яким заборонено в'їзд до Шенгенської зони. Регламентування роботи SIS II визначається нормами Шенгенського кодексу про кордони [14] та відповідними директивами Європейського Союзу. У березні 2023 року SIS була оновлена новими попередженнями, вдосконаленими даними та покращеними функціональними можливостями. Також, у 2023 році, набули чинності оновлені правила інтегрованої системи EES (Entry/Exit System), яка автоматично реєструє в'їзд, виїзд та відмову у в'їзді громадян третіх країн, що сприяє виявленню осіб з підробленими документами чи порушників міграційного законодавства [15].

10 квітня 2024 року Європейський парламент затвердив новий Пакт про міграцію та притулок [16]. Ця остання реформа означає значні зміни у підході Європейського Союзу до питань притулку, міграції та управління кордонами. Одним із найважливіших аспектів нового Пакту є те, що технології відіграють ключову роль у реалізації міграційної політики. Цифрові рішення спрямовані на посилення контролю та зменшення рівня нелегальної міграції. Водночас цей цифровий перехід викликає занепокоєння щодо можливих порушень прав мігрантів, особливо у сфері нагляду, дискримінації та захисту персональних даних. Наприклад, угода передбачає процедуру попереднього скринінгу для збору біометричних даних громадян третіх країн. Також реформується база даних Eurodac, яка розширює типи збережених даних і цілі їх збору [3].

Важливо відзначити, що вищезгадані системи, як в США так і у Європейському Союзі, діють відповідно до норм захисту персональних даних, визначених у Загальному регламенті захисту даних (GDPR) [17]. Відповідно до цього документу захист персональних даних фізичних осіб є невід'ємним фундаментальним правом. Разом з тим у ньому зазначається, що обробка персональних даних має слугувати інтересам людства. Право на захист

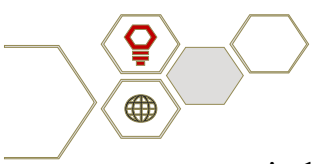
персональних даних не є абсолютним; його слід розглядати у взаємозв'язку з суспільною функцією та узгоджувати з іншими фундаментальними правами відповідно до принципу пропорційності.

Відмічаємо, що хоча використання цих систем і ґрунтується на достатній нормативній основі, однак, поряд з цим час від часу, виникають дискусії щодо дотримання прав людини та збереження конфіденційності даних.

Слід відмітити, що діяльність Державної прикордонної служби України по впровадженню відповідних інформаційних систем та баз даних має базуватись на нормах Положення про єдину інформаційну систему Міністерства внутрішніх справ, згідно з яким єдина інформаційна система Міністерства внутрішніх справ України - інтегрована інформаційна система, що безпосередньо забезпечує реалізацію функцій її суб'єктів, інформаційну підтримку та супроводження їх діяльності і становить сукупність взаємозв'язаних функціональних підсистем, сервісів, програмно-інформаційних комплексів, програмно-технічних та технічних засобів електронної комунікації, які забезпечують логічне поєднання та інтеграцію електронних інформаційних ресурсів єдиної інформаційної системи Міністерства внутрішніх справ України, обробку та захист інформації, внутрішню та зовнішню інформаційну взаємодію шляхом використання функціональної підсистеми єдиної інформаційної системи Міністерства внутрішніх справ України з спеціальними функціями [18].

З аналізу Положення про єдину інформаційну систему Міністерства внутрішніх справ можна зробити висновок, що функціональними підсистемами єдиної інформаційної системи в сфері забезпечення недоторканності державного кордону та охорони суверенних прав України в її прилеглий зоні та виключній (морській) економічній зоні можуть бути:

- національна система біометричної верифікації та ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без громадянства;
- інтегрована міжвідомча інформаційно-комунікаційна система щодо контролю осіб, транспортних засобів та вантажів, які перетинають державний кордон (система «Аркан»);

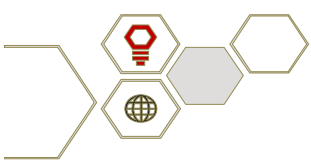

- інформаційно-комунікаційна система прикордонного контролю «Гарт-1» [18].

Відповідно до п. 6 ст. 19 Закону України «Про Державну прикордонну службу України» [19] та на виконання Указу Президента України від 30.08.2017 № 256 «Про рішення Ради національної безпеки та оборони України від 10.07.2017 «Про посилення контролю за в'їздом в Україну, виїздом з України іноземців та осіб без громадянства, додержання ними правил перебування на території України» [20], з 01.01.2018 у пунктах пропуску через державний кордон працює Національна система біометричної верифікації та ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без громадянства [21]. Подальша ідентифікація іноземців та осіб без громадянства, біометричні дані яких були зафіксовано під час їхнього першого в'їзду в Україну, здійснюється шляхом сканування відбитків пальців правої (лівої) руки.

Обробка персональних даних у національній системі, у тому числі їх зберігання, здійснюється з дотриманням вимог Закону України «Про захист персональних даних» [22] та має базуватись на основі п. 2 ч. 1 ст. 3 Закону України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус» про те, що біометричні дані - сукупність даних про особу, зібраних на основі фіксації її характеристик, що мають достатню стабільність та істотно відрізняються від аналогічних параметрів інших осіб (біометричні дані, параметри - відцифрований підпис особи, відцифрований образ обличчя особи, відцифровані відбитки пальців рук) [23].

Також, у відповідності до Положення про функціональну підсистему «Автоматизована дактилоскопічна ідентифікаційна система» єдиної інформаційної системи Міністерства внутрішніх справ, в Україні діє автоматизована дактилоскопічна ідентифікаційна система (АДІС) – інформаційно-комунікаційна система, що забезпечує обробку та ідентифікацію дактилоскопічних даних у рамках повноважень відповідних суб'єктів. Основними функціями АДІС є автоматизація дактилоскопічного обліку, що

включає наповнення, зберігання та захист даних у інформаційному масиві, а також пошук, узагальнення та ідентифікацію дактилоскопічної інформації. Крім того, система забезпечує доступ суб'єктів АДІС до інформаційного масиву відповідно до наданих їм прав доступу [24].

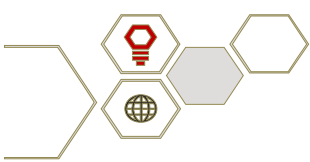
Отже, на основі проведеного аналізу можна стверджувати, що для підвищення ефективності ідентифікації нелегальних мігрантів Державною прикордонною службою України необхідні наступні кроки:

- забезпечення повної сумісності даних між національними базами різних відомств та їх інтеграція з міжнародними інформаційними системами;
- створення правових механізмів для захисту персональних даних у процесі ідентифікації мігрантів відповідно до міжнародних стандартів;
- вивчення та адаптація передових практик закордонних держав (ЄС, США, тощо) щодо впровадження інформаційних технологій у сфері ідентифікації нелегальних мігрантів.

Комплексний підхід до інтеграції інформаційних систем, правового регулювання та використання міжнародного досвіду сприятиме покращенню процедури ідентифікації нелегальних мігрантів та її відповідності сучасним викликам.

Висновки. Таким чином, ідентифікація іноземців та осіб без громадянства, які перебувають у країні нелегально, є складним завданням, що вимагає не лише застосування сучасних технологій, а й налагодження ефективної координації між національними установами та відповідними органами іноземних держав. Використання інформаційних систем і баз даних сприяє збору, обробці та обміну даними про осіб, які не мають належних документів. Це передбачає застосування біометричних ідентифікаторів, таких як відбитки пальців і фотографії, їх інтеграцію з міжнародними базами даних, а також створення єдиних цифрових реєстрів на національному рівні.

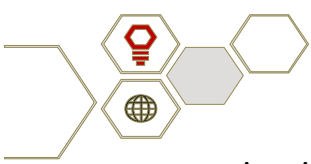
Подібні системи не лише підвищують точність і прозорість процесу ідентифікації, а й мінімізують ризики дублювання даних, допомагають уникнути помилок і забезпечують оперативне реагування на потенційні загрози. Крім того,

використання баз даних відіграє ключову роль у захисті прав іноземців та осіб без громадянства, адже чітка ідентифікація є необхідною умовою для легалізації їхнього статусу, надання доступу до соціальних послуг і запобігання порушенням їхніх прав.

Список використаних джерел

1. Білоконь О.В. Методи ідентифікації іноземного громадянина. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія : Юриспруденція*. 2014. Вип. 9-2(2). С. 54-56.
2. Мота А.Ф. Адміністративно-правовий механізм ідентифікації нелегальних мігрантів, які виявляються органами Державної прикордонної служби України. *Право України*. 2018. № 1. С. 184-195.
3. Léa Lebon. Cities and migrants' rights in the era of digitalisation. Implications of the digital regulations in the new Pact on Migration and Asylum. Berlin. 2024. URL: <https://surl.li/tkwlvh> (дата звернення: 15.02.2025).
4. Evangelia (Lilian) Tsourdi. The new screening and border procedures: towards a seamless migration process? Policy Study. 2024. URL: <https://surl.li/kakkum> (дата звернення: 15.02.2025).
5. Jones Chris. Data protection, immigration enforcement and fundamental rights: what the EU's regulations on interoperability mean for people with irregular status. Brussels: Platform For International Cooperation on Undocumented Migrants (PICUM). 2019. URL: <https://surl.li/kqciri> (дата звернення: 15.02.2025).
6. World Migration Report 2024. URL: <https://surl.li/heygny> (дата звернення: 15.02.2025).
7. Криміналістика : навчально-методичний посібник / Тіщенко В.В., Подобний О.О. Одеса : Видавництво «Юридика», 2022. 236 с.
8. Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства: Закон України від 22.09.2011 № 3773-VI. URL: <https://surl.li/atfahs> (дата звернення: 15.02.2025).
9. Інструкція про примусове повернення і примусове видворення з України іноземців та осіб без громадянства : затверджено Наказом Міністерства

внутрішніх справ України, Адміністрації Державної прикордонної служби України, Служби безпеки України 23.04.2012 № 353/271/150 (у редакції наказу Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України 22.01.2018 № 38/77). URL: <https://surl.li/byvhdn> (дата звернення: 15.02.2025).

10. Огляд стану адміністративно-юрисдикційної діяльності у 2023 році. Адміністрація Держприкордонслужби. 2024. 22 с.

11. Biometrics. URL: <https://surl.li/nerlpi> (дата звернення: 15.02.2025).

12. DHS's Automated Biometric Identification System IDENT – the heart of biometric visitor identification in the USA. URL: <https://surl.li/gdxhmq> (дата звернення: 15.02.2025).

13. Supporting Asylum and Migration Policies Across Europe. URL: <https://surl.li/bwkstm> (дата звернення: 15.02.2025).

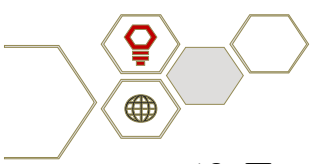
14. Кодекс Союзу щодо правил, які регулюють рух осіб через кордони (Шенгенський кодекс про кордони) : регламент Європейського парламенту і Ради (ЄС) 2016/399 від 09.03.2016. URL: <https://surl.li/tdnjab> (дата звернення: 15.02.2025).

15. Schengen Information System. URL: <https://surl.li/ncplwb> (дата звернення: 15.02.2025).

16. European Parliament Regulation 2024/Euratom of 10 April 2024 introducing the screening of third-country nationals at the external borders and amending Regulations (EC). No 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 and (EU) 2019/817. URL: <https://surl.li/oohwbr> (дата звернення: 15.02.2025).

17. Про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних і про вільний рух таких даних, та про скасування Директиви 95/46/ЄС (Загальний регламент про захист даних) : регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/679 від 27.04.2016. URL: <https://surl.li/iewuyq> (дата звернення: 15.02.2025).

18. Положення про єдину інформаційну систему Міністерства внутрішніх справ : затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 14.11.2018 № 1024 (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 15.08.2023 № 866). URL: <https://surl.li/ffzthw> (дата звернення: 15.02.2025).

19. Про Державну прикордонну службу України : Закон України від 03.04.2003 № 661-IV. URL: <https://surl.li/wmkrid> (дата звернення: 15.02.2025).

20. Про посилення контролю за в'їздом в Україну, виїздом з України іноземців та осіб без громадянства, додержання ними правил перебування на території України : рішення РНБО України від 10.07.2017 введено в дію Указом Президента України від 30.08.2017 № 256/2017. URL: <https://surl.li/agwpfi> (дата звернення: 15.02.2025).

21. Положення про національну систему біометричної верифікації та ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без громадянства : затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 27.12.2017 № 1073. URL: <https://surl.li/sclqza> (дата звернення: 15.02.2025).

22. Про захист персональних даних : Закон України від 01.06.2010 № 2297-VI. URL: <https://surl.li/ofglml> (дата звернення: 15.02.2025).

23. Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус: Закон України від 20.11.2012 № 5492-VI. URL: <https://surl.li/gsrqev> (дата звернення: 15.02.2025).

24. Положення про функціональну підсистему «Автоматизована дактилоскопічна ідентифікаційна система» єдиної інформаційної системи Міністерства внутрішніх справ : затверджено Наказом Міністерства внутрішніх справ України від 23.09.2024 № 640. URL: <https://surl.li/cjdifq> (дата звернення: 15.02.2025).